

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010563
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213010563.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému J. D. pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.05.2015, sp.zn. 1T/145/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.10.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 29.04.2011 v B. D., okres Dunajská Streda, uzatvoril s poškodeným J. P. a K. P. nájomnú zmluvu č. 02/11 na nájom debniacich materiálov v hodnote 28.132,20 Eur s neurčitou dobou prenájmu, avšak ako nájomca neplnil podmienky nájomnej zmluvy a neplatil mesačný nájom, debniaci materiál nevrátil a použil pre vlastnú potrebu, čím poškodeným J. P. a K. P. spôsobil škodu vo výške 28.132,20 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 213 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona a § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom na dobu 3 rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písm. c/ Trestného zákona bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodeným počas skúšobnej doby.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol zaviazaný k náhrade škody poškodeným J. P., bytom B. D. č. XXX, a K. P., bytom B. S. P. W. č. XXXX/XX, vo výške 34 958,64 Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania od 21.09.2011 až do zaplatenia a titulom ušlého zisku vo výške 22.610 Eur vrátane DPH.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby, alternatívne vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že jeho vina preukázaná nebola, ďalej čo sa týka náhrady škody, je rozpor v rozsudku v tom, že vo výrokovej časti je uvedená spôsobená škoda vo výške 28.132,20 Eur avšak bol zaviazaný k náhrade škody vo výške 34.98,64 Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania od 21.09.2011 do zaplatenia a titulom ušlého zisku vo výške 22.610 Eur vrátane DPH. Ďalej poukázal na to, že súd I. stupňa sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, nakoľko nevypočul svedka J. I..

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa vecou už zaoberal, keď uznesením sp. zn. 3To/119/2014 zrušil rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 28.04.2014, sp. zn. 1T/145/2013, a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vyslovil jednoznačný názor, že z nájomnej zmluvy vyplýva, že nájomcom bol obžalovaný ako fyzická osoba, ktorý si zapožičal stavebné debnenie a príslušenstvo špecifikované v zozname odovzdaných vecí, ktorý tvoril prílohu zmluvy. Obžalovaný zaplatil prvú mesačnú splátku za nájom a predmet prenájmu prevzal. Ďalšie splátky už potom nezaplatil. Výpovede svedkov nasvedčujú tomu, že obžalovaný objednal dopravu - výpoveď svedka A. M., ktorú vykonal vodič X. D.. Materiál za dedinu Dohňany odviezol vodič O. I., kde už v jednom vozidle BMW sedeli dvaja muži, ktorých nepoznal, a títo na uvedený materiál čakali. Príkaz na vyloženie lešenia v pondelok vodičovi O. I. dal vedúci Ing. W. A., ktorý potvrdil, že obžalovanému priviezli tovar koncom týždňa neskoro v piatok a uvedený tovar zostal na korbe vozidla. Na druhý týždeň t.j. v pondelok si obžalovaný dal odviezť tovar asi 500 m od ich družstva, kde bol tovar vyložený.

Bolo preto povinnosťou súdu I. stupňa upraviť skutok a doplniť dokazovanie výsluchov svedka J. I. avšak s prihliadnutím na možnosti podľa jeho zdravotného stavu.

Súd I. stupňa následne vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Tak, ako už krajský súd konštatoval v predchádzajúcom rozhodnutí, nájomnú zmluvu č. 2/11 (č.l.152) uzatvoril prenajímateľ LTV SCHALUNG Združenie, Dunajský Klatov a nájomca obžalovaný J. D.. Združenie LTV SCHALUNG bolo vytvorené zmluvou medzi samostatne zárobkovo činnými osobami a to J. P. a K. P. (zmluva o združení č.l. 165).

Podľa výpovedí svedkov J. P. a K. P. obžalovaný niekedy v apríli roku 2011 ich kontaktoval a žiadal vypracovať cenovú ponuku na komplet debniaci materiál na 1 000 m². Povedali mu, že požičajú uvedené množstvo ale iba s tým, že nech zaplatí prvé dve splátky. Keďže nemal toľko peňazí, zavolať neskôr s tým, že by potreboval len 500 ks stropnej podpery. Následne viackrát ešte zavolať a vždy sa pýtal, že ako to bude prevezené, či sa to zmestí na nákladné auto. Naposledy došlo k uzavretiu zmluvy, doba prenájmu bola dohodnutá na dobu neurčitú s tým, že v zmluve boli stanovené presné podmienky na vypovedanie zmluvy. Obžalovaný zaplatil prvú mesačnú splátku za nájom a predmet prenájmu prevzal. Ďalšie splátky už neplatil. Keď ho navštívili v zamestnaní, vyplatil druhú a tretiu splátku a povedal, že debniaci materiál je v sklade cca 30 km od miesta a že prenajatý materiál vráti do 10 dní.

Z výpovede svedka A. M. ďalej vyplýva, že prepravu objednával obžalovaný, do strediska Technických služieb PD Mestečko prišiel spolu s J. I.. Dopravu vykonal X. D., pričom dovezený materiál zostal na korbe vozidla z dôvodu neskorého príchodu, mal byť vykladaný v pondelok. Podľa výpovede svedka W. A. bol to obžalovaný, ktorý si dal odviezť tovar asi 500 metrov od ich družstva, kde bol tovar aj skutočne vyložený.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

K odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 213 Trestného zákona trestného činu sprenevery sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu.

Aj keď nebol vypočutý svedok J. I., nakoľko zomrel, na základe vykonaných dôkazov je možné vinu obžalovaného uznať. Je totiž nesporné, že obžalovaný prevzal od J. P. a K. P. predmetný materiál za účelom nájmu, pričom v trestnom konaní nie je podstatné, že poškodení J. P. a K. P. uzatvorili s obžalovaným zmluvu ako Združenie, nakoľko mali medzi sebou zmluvu o združení, podstatné však je, že obžalovaný predmet prenájmu prevzal, objednal si jeho prepravu a vyloženie materiálu. Bolo preto povinnosťou obžalovaného predmet prenájmu chrániť a zaň platiť dohodnutú čiastku vo výške nájmu. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že aj prevoz materiálu na lúku za družstvom nariadil obžalovaný, čo však podľa názoru krajského súdu už nie je takou podstatnou skutočnosťou ako to, že obžalovaný si materiál prenajal, objednal jeho prepravu a tento prevzal.

V súlade so zákonom preto súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona.

Súd I. stupňa nepochybil ani pri výmere trestu a jeho druhu, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na dobu 3 rokov spolu s probačným dohľadom a s uloženou povinnosťou v zmysle ustanovenia § 51 odsek 4 písm. c/ Trestného zákona. Vychádzal pritom z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a dostatočne prihliadol na spôsob spáchania činu, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade so zákonom je aj postup v zmysle ustanovenia § 287 odsek 1 Trestného poriadku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodeným.

V tejto súvislosti k odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, že poškodenou stranou bola škoda uplatnená riadne a včas (č. I. 126). V zmysle ustanovenia § 46 odsek 1 Trestného poriadku poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody.

Rozhodnutie súdu I. stupňa je preto v súlade jednak s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako aj s ustanoveniami § 124 a nasl. Trestného zákona.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.